

عنوان مقاله:

بررسی معماری پایدار در معماری بومی روستایی (مطالعه ی موردی: روستای بزمیرآباد)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی پایدار - دبی و مصدر (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهرا هارونی جمالویی - کارشناسی ارشد معماری دانشگاه هرنند

علی کبیری سامانی - دانشجوی دکترای معماری دانشگاه خوارسگان

خلاصه مقاله:

از مهم ترین مشکلات کنونی کشورهای جهان سوم، کم توجهی به ساخت و ساز های اصولی با رویکرد حفظ توسعه پایدار و استفاده درست از منابع طبیعی می باشد. در نگرش انسان به طبیعت و تجدید نظر جدی در الگوهای تولید و مصرف است که اکنون در بیشتر کشورهای جهان و توسط بسیاری از معماران، با دیدگاه های متفاوت به آن توجه می شود. موضوع پایداری و معماری پایدار که به یکی از مسایل مهم در معماری امروز جهان و ایران تبدیل شده، نوعی بازنگری نقدانه و ارتقای گفتمان پایداری در معماری است. در حرکت جهانی به سوی توسعه پایدار، معماری قطعا یکی از عوامل اصلی و راهبردی آن خواهد بود، چرا که ساختمان ها، اصلی ترین، وسیع ترین و ماندگار ترین تغییراتی هستند که انسان در روی کره زمین به وجود آورده است. ایران به عنوان کشوری در حال توسعه با دارا بودن منابع غنی انرژی های تجدید پذیر و نیز با استفاده روز افزون از منابع انرژی تجدید ناپذیر، نیازی مبرم به مهندسی مدیریت و بهینه سازی مصرف انرژی و برنامه ریزی های خرد و کلان در این زمینه دارد. یکی از راهکار های بهینه سازی مصرف انرژی، طراحی ساختمان ها با رویکرد معماری بومی است. رویکردی که نتایج آن به اهداف مهندسی مدیریت در توسعه پایدار اثبات شده است. در این مقاله سعی بر آن شده است تا با انتخاب این موضوع و بررسی نمونه ای از پروژه ها بر اساس رعایت توسعه پایدار و استفاده از منابع طبیعی با بهره گیری از روش های توصیفی _ تحلیلی و جمع آوری اطلاعات به صورت کتابخانه ای ابتدا به تحلیل معماری و توسعه ی پایدار پرداخته و سپس به معماری بومی و نمونه ی موردی (روستای بزمیرآباد) می پردازیم.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، توسعه پایدار، معماری بومی، روستای بزمیرآباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/744463>

